

Partap Singh v. Ajmer Singh (J. V. Gupta, J.)

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1975 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ 1479 .

ਦਸੰਬਰ 13, 1983

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)— ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2) (ii) (ਬੀ)- ਸੁਕੋ ਮੇਵੇ ਅਤੇ ਸੋਡਾ-ਵਾਟਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦੁਕਾਨ — ਤੰਦੂਰ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਪਕੌੜੇ— ਅਜਿਹੀ ਤਿਆਰੀ—ਕੀ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਰਕਮ—ਕਿਰਾਏਦਾਰ—ਕੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੰਦੂਰ (ਅੰਗੀਥੀ) ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਪਕੌੜਿਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਗਰੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤਬਦੀਲੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਕੋ ਮੇਵੇ ਅਤੇ ਸੋਡਾ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। - ਸਿਰਫ ਪਾਣੀ. ਇਹ

ਪਕੌੜਿਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਤੇ ਹਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸਹਾਇਕ ਹੋਣ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ਈ)।

1975 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਰੋਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਐਸ ਐਸ ਸੋਹਲ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974 ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਵ- - ਅਨੁਮਾਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਉਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ।

(ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ)

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਯਸ਼ ਪਾਲ ਗਾਂਧੀ ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ. ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦੋਵਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ,

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਡਾ. ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ (ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 10 ਮਾਰਚ, 1967 ਦੇ ਕਿਰਾਇਆ ਨੋਟ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ 4, ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਾਸਿਕ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ / 20. ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨੋਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੁਕਾਨ ਸੁੱਕੇ ਮੇਵੇ ਅਤੇ ਸੋਡਾ-ਵਾਟਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਕੌੜੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀ. ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ.

ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਵਾਦਤ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੰਦੂਰ (ਅੰਗੀਥੀ) ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਹੋਈ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਬਾਹਰ ਤੰਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪਕੌੜੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

(4) ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀਆਂ ਉਕਤ ਖੋਜਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨੋਟ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ 4, ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਮਾਂਦਰੂ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਵਾਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਰਾਇਆ ਨੋਟ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ 4, ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸੁੱਕੇ ਮੇਵੇ ਅਤੇ ਸੋਡਾ-ਵਾਟਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜਿਸ ਲਈ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਚੌਥੇ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਦੀਪ ਚੰਦ, (1) ਅਤੇ ਦੇਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ, (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ,

(6) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। \

ਸਮੁੱਚੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਹੇਠਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਨੋਟ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ A4 ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਡਰਾਈ ਫਰੂਟ ਅਤੇ ਸੋਡਾ-ਵਾਟਰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਕਾਨ 'ਚ ਤੰਦੂਰ (ਅੰਜੀਠੀ) ਲਗਾ ਕੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ 'ਪਕੌੜੇ' ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਕੌੜਿਆਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਪਕੌੜਿਆਂ ਨੂੰ ਤਲਣ ਲਈ ਉਕਤ ਅੰਗੀਠੀ ਲਗਾਈ ਗਈ, ਉਕਤ ਦੁਕਾਨ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਅੰਦਰ ਪਕੌੜੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੀ ਦੁਕਾਨ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦੋਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ

Partap Singh v. Ajmer Singh (J. V. Gupta, J.)

ਵਿੱਚ ਅੰਗੀਠੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਪਕੌੜਿਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਬਦੀਲੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(1) 1977 ਆਰਸੀਆਰ 499

(2) ILR 1980(2) Pb. ਅਤੇ ਹਰੀ, 278.

ਸਿਰਫ਼ ਸੁੱਕੇ ਮੇਵੇ ਅਤੇ ਸੋਡਾ-ਵਾਟਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ। ਇਹ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਪਕੌੜਿਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ ਸੁੱਕੇ ਮੇਵੇ ਅਤੇ ਸੋਡਾ-ਵਾਟਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ। ਸਿਕੰਦਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਅਮੀਤ ਲਾਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (3) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

ਜੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖਾਸ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਹਰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਕੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਥਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਣ ਲਈ ਕੁਝ ਲੀਵਰੇਜ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਾਰਣ ਦੀ ਲੜੀ ਇੰਨੀ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਾਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਲਦਲ ਜਾਂ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤਕ ਅਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਤੇ ਹਰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।, ਜਾਂ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਹਾਇਕ। ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਅੰਗੀਠੀ ਲਗਾ ਕੇ ਪਕੌੜਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ, ਸੁੱਕੇ ਮੇਵੇ ਅਤੇ ਸੋਡਾ-ਵਾਟਰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਮੰਦੋਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

(3) CR 1671/79 ਨੇ 9-8-83 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ